

Epoha srednjeg veka nije bila blagonaklona prema ženama već prostor izrazite muške dominacije koji im je dozvoljavao isključivu političku, (javnu) poslovnu aktivnost, kao i glavnu ulogu u porodici. Žene su, u zavisnosti od staleške pripadnosti, imale različite životne uslove, ali im je zajedničko bilo rađanje dece i rad ili boravak u kući. I kao što je bilo mudrih žena, naučnica, umetnica, o kojima se skoro ništa ne zna, tako se gotovo ništa ne zna o srednjovekovnim ratnicama, riterkama, vitezinama...

Mada bez pisanih zapisa i drugih opipljivih dokaza, veruje se da je Jelena Lazarević Balšić Hranić, ćerka kneza Lazara Hrebeljanovića bila u Redu Zmaja, jedna od onih izabranih među najvećim i najboljim u svom rodu i zvanju.

- Kada bi znale da je to istina i priče bile potvrđene, ili kada bi došle do podataka o nekoj drugoj srpskoj vitezini toga doba, nama, članicama viteških družina bi bilo lakše. Možda bi odlučile da osnujemo neko žensko viteško društvo, ali trenutno ne znamo po kome bi ga nazvale - kaže Marija Rakić iz Družine „Sveti knez Lazar“ iz Kraljeva, nosilac medalje za masovne grupne borbe, član srpske reprezentacije u srednjovekovnim borilačkim sportovima - Bohurt. Marija Rakić je čitav život vezana za neki od borilačkih sportova. Ljubav prema srednjem veku odvela ju je na viteške festival, i kada je u Gračanici videla prvu borbu, shvatila je da to želi i ona - da se okuša u borbi i to u punoj viteškoj opremi.

Bohurt - sportska disciplina ju je privukla iz razloga ne samo što je nešto novo, već pre svega zato što povezuje istoriju, tradiciju i zdrav sporstki duh, proizišao iz viteškog kodeksa. Po njenim rečima, sama borba je mešavina hrabrosti, borbe znanja, veštine. suočavanja sa samim sobom da bi se na kraju došlo do saznanja od čega si napravljen.

- Kada uđeš u borbu nije svejedno ni tebi ni protivniku, ali ulaziš hrabro i daješ najbolje od sebe. Povrede nisu česte. One se dešavaju zbog loših oklopa, zato što takmičari nose pozajmljene oklope, ili što verovatno nisu našli dobre kovače. Imali smo u našem timu takmičarku kojoj je zbog nesportskog udarca Amerikanke ispred zaštite za glavu, slomljen sedmi pršljen, srećom bez posledicca, ali takve stvari ne bi smele da se dešavaju - kaže naša sagovornica.

Bohurt na žalost još uvek nije registrovan kao sport. U Evropi i svetu, posebno u Ruskoj Federaciji, u kojoj se održavaju i svetska prvenstva, daleko je masovniji i popularniji. Iako je muška reprezentacija Srbije na svetskoj sceni od 2014-te, naše devojkice su tek od ove godine, posle napornih priprema od septembra do maja, prvi put napravile tim za svetsko prvenstvo, i napravile zapažen rezultat kojim su zadovoljne. One su odmah krenule u borbe jer - ili jesi ili nisi za to. I pokazale su da jesu.

Ova sportska disciplina nastala je po ugledu na borbe koje su se dešavale na

dvorovima tokom srednjeg veka - tzv. borbe za kralja. Današnja pravila nalažu autentičnost opreme, uz modifikaciju radi bezbednosti, da ne bi dolazilo do povređivanja učesnika. Bohurt borbe praktikovale su se radi kondicije i kao priprema za realne borbe u doba zatišja. Pretpostavlja se da su u tim „dvorskim“ borbama učestvovali i žene. Pod oklopima mogle su da zavaraju protivnike i sakriju svoj identitet i svoju suštinu.